लुङ्यभावादङोऽशेषीत् शिनष्टीति विशेषणे ॥' (श्लो. 178-9) इति देवः। विपूर्वोऽयमतिशये वर्तते—यथा—विशेषः। आधृषीयत्वेन णिजभावपक्षे अनिट्त्वमस्यापि धातोरिति माधवीये स्पष्टम्। [1]शष्पम्। सर्वाण्यपि रूपाणि यथासम्भवं चेतयतिवत् (522), पूर्वलिखितधातुवच्च स्वयमेवोह्यानि। आधृषीयत्वात् णिज्विकल्पः।

(1714) "शिष्लृ विशेषणे" (VII-रुधादिः-1451. अक. अनि. पर.)

'विशेषणम्=उपरञ्जनम्' इति दुर्गादासः।

[2]विशेषः-वैशेषिकः, शेषः, [3]महाविशिष्टः। यथासम्भवं सर्वाण्यपि रूपाणि रौधादिकपिनष्टिवत् (1002) बोध्यानि।

(1715) "शीक आमर्षणे" (X-चुरादिः-1827. सक. सेट्. उभ.)

आधृषीयः।

'शीकरः' इत्यादिषु जलसेचनार्थकलाभार्थं वोपदेवप्रभृतिभिः धातुरयं 'सेके आमर्षे च' इति पठितः। तत्तु 'शीकृ सेचने' इति भ्वादिधातोः सम्पद्यत इति व्यर्थमेव। तथा चोक्तम्—'मर्षणे शीकयेत् शीकेत्; सेचने शपि शीकते' (श्लो. 42) इति देवेन। आधृषीयत्वेन णिज्विकल्पः। रूपाणि यथासम्भवं चौरादिकचीकयतिवत् (529) बोध्यानि।

चुरादिष्वेव 'शीक भाषार्थः' इति धात्वन्तरं अनाधृषीयं स्वामिकाश्यपादयः पठन्ति। तस्य प्रायपाठविरलत्वात् नास्माभिरुल्लेखः कृतः।

(1716) "शीकृ सेचने" (I-भ्वादिः-75. सक. सेट्. आत्म.)

गत्यर्थकोऽपि कश्चित् शीकृधातुः क्षीरस्वामिना भ्वादिषु पठितः। "'सीकृ'

---

1. औणादिके (द. उ.7-7) पप्रत्यये उपधाया अकारे च रूपमेवम्। शष्पम्=बालतृणम्।

2. विशिष्यते इति विशेषः—कणादसंमतः पदार्थविशेषः। विशेष एव वैशेषिकः विनयादित्वात् (5-4-34) स्वार्थे ठक्। ठस्य इकादेशः।

3. विपूर्वकात् निष्ठायां विशिष्टः इति सिद्धम्। महत्या विशिष्टः महाविशिष्टः। संज्ञाविशेषः। 'महदात्वे घासकरविशिष्टेषूपसंख्यानम्' (वा. 6-3-46) इत्यात्वम्; पुंवद्भावश्च।